

Ран Босилек

Чудното гуцерче

На една поляна гушерче крещяло:

– Помощ, помощ, помощ! Камък ме затисна! Чуло го овчарче. Завчас дотърчало. Камъка дигнало. Бърза помощ дало. Гушерчето рекло:

– Ти добро ми стори. Искам да си върна. Ей това мъничко камъче ти давам. Ти като се трудиш, то ще те направи и богат, и умен.

Гушерчето чудно с уста му подало камъченце бяло. Момчето го взело. Камъчето тоз миг силно заблестяло и станало златно.

Скокнало момчето. От радост не знае къде да се дене. Стиснало във шепа камъчето златно. При близки другари отишло и рекло:

– Вижте какво имам!

– Какво? Я да видим!

– Камъченце златно. Едно момче виква:

– Я дай го на мене, а вземи в замяна моята тояга. Тя е дряновица и с кука на края. Овчарчето дало камъчето златно и рекло:

– Вземи го. Ти лани избави моята ваклушка от вълчите зъби. Пък и аз си нямам такава тояга. С радост я приемам.

Щом с ръка поело здравата тояга, тя станала златна.

Подкарало е нея ваклото си стадо. Насреща му конник.

– Отгде взе, овчарче, такава тояга? Не си ли съгласно да направим смяна? Дай я ти на мене! Аз ще ти отстъпя враното си конче.

Овчарчето рекло:

– Тъй да бъде, чичо. С това врано конче по света ще тръгна. Мъжки ще се трудя. Ще си напечеля голямо богатство. Стада ще накупя. И овчар ще стана за чудо и приказ!

Яхнало момчето хубавото конче. То станало златно. Закарало в село ваклото си стадо.

– Мамо, тате – рекло, – сбогом, заминавам! С това буйно конче тръгвам по печалба. Мъжки ще се трудя. Пари ще спечеля. Стада ще накупя. И овчар ще стана за чудо и приказ!

– Стой, почакай, сине! Мъничък си още! Па и глупавичък. Ще ти грабне някой това златно конче.

Синът им отвърнал:

– Не берете грижа. Кончето обичам и ще си го пазя. То ще ми помага, когато се трудя. При вас ще се върна и богат, и умен. Сбогом, мамо, татко!

Яхнало момчето хубавото конче. Яхало недели, месеци, години. Обходило земи близки и далечни. Пътувало нощем, работело денем. Кончето му било най-верен помощник. Спечелило с него голямо богатство.

Замръкнало веднъж посред гора гъста. С кончето си влязло в пещера дълбока. Тя била със порти от ковано злато. Момчето подпряло портите отвътре. Посред нощ зачукал някой на вратата. Момъкът погледнал през ключова дупка. Огнен змей съгледал.

– Кой смее да влиза в моите покои, дете съм заключил изворите буйни?

– Аз съм, змейо, аз съм! – чул се глас отвътре.

– Кой си ти?

– Човек съм.

– Аз всичките хира със суша измъчвам. Пред моята сила до един треперят. Ти отде пристигна?

– Дойдох през морето.

– Че как го премина?

– На бълха тринога.

– Значи то е малко.

– И орел не би го без мъка прехвъркнал.

– Тогава, човече, орелът е дребен.

– С крилата си лесно цял град би засенчил.

– Градът ще е малък.

– Малък ли? Не. Заек ако хукне вихром, за да го премине, трябва му година!

– Тогава навярно заекът е дребен?

– Дребен ли? От него цял кожух направих.

– Е, тогаз, човече, ти си много дребен.

– Аз ли? Кога петел в краката ми пее, е ушите си гласа никак му не чувам. С едната си ръка пет змея събарям! Ела да опиташ!

Уплашил се змеят и беж да го няма. Изчезнал в гората.

Тогава момчето отключило бързо водите запрени. Взело змейско злато.

Накупило лесно стада мекорунни. Върнало се в село. Раздало стадата на бедните хора. Направило къща като слънце светла, къща със градинка. В китната градинка гущерчето чудно всеки ден търчало.

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3350>]